

ennege siwu pikka sulle omma musta. Et se must, ke ka Saksamaal ennege surin mõtsum ellap, meije teedwast weel ei olle meije kottusehe tulnu, sis kõnneleme ennege walgest. Tasamma om kurrest weidi wähhemb, siski saisten jallust pälaeni, ni kui ka lennaden notki otsast hanna ehk warbe otsani poolneljat jalga pik, nink waljasirruedu siwu laijus üttest otsast tõiste terve sülli. Nof, pea 7 tolli pik, om illus werrew, nink pikka jalla omma nisamma werrewa; ja ka kiik nahk putsajide al om werrew, ent rosililli karwane. Emmane om seddasamma karwa kui effane, ent weidi wähhemb. Selle linno ots om kummitu: se tähhendap tarkust, ni kui ka temma silmist tarkust om nätta. Temma lendamine om õtskui ojomine tulen ja illus nätta, kikeennambaste kui ta pessa päält ärralendap ja taggasi tullen henda jälle selle päle lassap, nink kui ta lusti pärrast, olgo ka fange tuul, omme poigega suren zörin lendap. Reisi päält lähhap temma ni kõrgede et pilwe temma alla jäwa. Kui ta ei kõnni, saispap temma kurre wiisil ürte jalla päält nink näüs rasse mõttega ollewat. Temma kõnnip pikkamisi nink õtskui mõttin ja uhkeste, nink kiik temma wiis ja kombe om waiklik, tassane nink süntsa. Ta ei rõmustele, ei tantsi, ei mängi mitte tõistega ni kui kurre, enge temma näggo nink saistus om ennambaste kurblik ehk tõtteline. Siski koddosinnuu oppip temma rõdmsa lastega dige rõmus ollema ja mängip neidega õtskui temma ka innemiselats olles, mist meije pärrast weel ennamb same kõnnelema. Temma toidus omma ma päält konno, siisalik nink mõnne siwo, ent ka lassitse, mütti, hire, ritsike, liwikese ja mu wagla. Lulle päält korjap ta mehhiisid, kimmalasi ja muid kårblasi: ta ei põlle ka linno- ja zirgo-poige. Omme pikka jalguga läap temma ka wette nink saap kallakesi, weikesi angerjid nink wähke, ketti temma jalgu karw

liggi pettap, nink mu'd wäikesi wee-ella id. Siski omma konna ja ritsike temma kikeennamb söök; ent paddafonne põllep temma, ja õtskui wiha pärrast, et nemma tedda konna näoga omma petnu, zuskap ta neid nokkiga kolus. Omma toidusega ei te ta sis innemisile mitte kahjo, muido kui, et, kun tonikurgi paljo om, nink nelle konne ja ritsikid küllalt ei sa, ehk kun mehhiisid rohkeste ehk kalla-tike peetas ja mõtstinda essi hoijetas, neid saäl ni wäga ei armatseta. —

Sest et nemma ommal ess-maal talwe ajal toidust ei wõi sada, sis läwa na süggisel karwete ärra lämmale Ahwrika male, kun talwe ei olle, ent kun nemma suuwel ei wõi olla, sest et saäl meije kess-suwwe ajal, kui saäl jo poimo-aig om, sure lämma pärrast kiik ärrakuijup, nink mes wäljan ellap ni ärrakaup, kui meije man talwel külma pärrast sünnip. Sellepärrast tulleswa nemma kewwajal taggasi nink neide taggastullemine om eddimäne assi, nink pärrast nemma innemisile ni armsa omma. Ni kui meije kikeennambaste armsat päsokest kui suwwe tojat terwitame, ni om Saksamaal figin mõisin ja küllin rahwal kikeennambaste hämeel, kui pärran talwe tonikurg taggastullep. Temma palmitsep omma lagja pessa haust, (egga aasta kõrgembas, ni et selle weer aigapitte ennamb kui 4 jalga korges saap,) — kül ka sure puije otsan, kelle ladwa omma mahamurtu, nink ka kõrge paekiwwe nink wanna müre pääl, ent kikeennambaste ollekattuste harja otsan harri-puije küllen. Tedda süna melitada, pantas tälle pessa allutses sure ma-wankre ehk ka tõlla rattas, kelle rum om mahaldigatu, süna paika. Temma tullep egga aasta omma wanna paika taggasi, olgo ka kül pessa tormist ehk muida ärralaotedu. Mõnnikõrd kui pessa wanna perremees ärra om kolu nink mullutse suwwe poijest ennamb kui üts, ehk pälegi mõnni wd.